

Sygn. akt VI U 1215/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszcy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – st. sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2019 r. w Bydgoszcy

na rozprawie

odwołania: B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 9 kwietnia 2018 r., znak: (...)

w sprawie: B. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej B. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 marca 2018 r. do dnia 18 grudnia 2018 r. oraz prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 19 grudnia 2018 r. do dnia 18 grudnia 2021 r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginalnie właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania ubezpieczonej B. S. od dnia 1 marca 2018 roku dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie przepisu art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 roku nr 153, poz. 1227)

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS ubezpieczona została uznana za zdolną do pracy zarobkowej.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona, która wniosła o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, iż aktualny stan jej zdrowia nie pozwala na podjęcie pracy zarobkowej.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonej, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczona B. S. z zawodu technik BHP, pracująca jako pracownik produkcji) do dnia 28 lutego 2018 roku była uprawniona do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W dniu 16 stycznia 2018 roku złożyła w pozwanym organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do renty na dalszy okres. Pozwany organ rentowy poddał ją badaniu przez lekarza orzecznika ZUS, który uznał, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy a komisja lekarska ZUS w wydanym orzeczeniu nie uznała ubezpieczonej za osobę niezdolną do wykonywania zatrudnienia ani za osobę niezdolną do samodzielnej egzystencji.

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania orzeczeń wydanych przez lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS, Sąd powołał biegłych lekarzy sądowych z zakresu następujących specjalności: internisty kardiologa, specjalisty medycyny pracy chirurga, specjalisty z zakresu rehabilitacji medycznej i onkologa.

Biegły ortopeda w opinii z dnia 3.09.2018 r. w badaniu ortopedycznym stwierdził u ubezpieczonej w odniesieniu do:

- Ręki lewej - zanik mięśni przedramienia lewego. Palce szczątkowe ręki lewej.
- znacznego stopnia upośledzenie zdolności chwytnej ręki lewej.
- blizny pooperacyjne w obrębie klatki piersiowej po stronie prawej.
- upośledzenie wydolności oddechowej po stronie prawej.
- blizny pooperacyjne oraz rozległy bliznowiec ze zmianami po radioterapii na pośladku prawym, przeczulica w okolicy zmian skórnych oraz zanik mięśni pośladka prawego.

Biegły rozpoznał u ubezpieczonej:

1. Mięśaka pośladka prawego, leczony operacyjnie (2011 i 2012 rok), z następową radioterapią i CHTH, z rozległym bliznowcem i zmianami po radioterapii, z przewlekłym zespołem bólowym i upośledzeniem funkcji kończyny dolnej lewej.
2. Stan po resekcji klinowej guza przerzutowego płuca prawej z zastępową chemioterapią, upośledzającą wydolność oddechową.
3. Wadę wrodzoną ręki lewej - palce szczątkowe, upośledzające w znacznym stopniu zdolność chwytnej ręki lewej.

Na podstawie dokumentacji medycznej, badania przedmiotowego i podmiotowego, biegły stwierdził, że ubezpieczona jest nadal częściowo okresowo niezdolna do pracy. Przyczyną niezdolności do pracy jest mięsak pośladka prawego z przerzutami do płuca prawego oraz wrodzona wada ręki lewej (palce szczątkowe).

Częściowa niezdolność do pracy, zdaniem biegłego trwać będzie do 2021 roku. W porównaniu z orzeczeniem o częściowej niezdolności do pracy z dnia 24.01.2014 roku, zdaniem biegłego, nie nastąpiła istotna poprawa w stanie zdrowia badanej, która uzasadniałaby orzeczenie, że niezdolność do pracy już nie istnieje. Dodatkowe zatrudnienie badanej należy traktować jako formę rehabilitacji fizyczno-psychicznej. Po leczeniu operacyjnym i następowej

chemioterapii nie nastąpiła istotna zmiana w stanie zdrowia, która uzasadniałaby orzeczenie, że niezdolność do pracy nie istnieje.

Dowód: opinia biegłego k. 16-18 akt sądowych

Pozostali biegli w wydanej opinii w dniu 20.02.2018 roku rozpoznali u ubezpieczonej następujące schorzenia:

-mięsaka pogranicza uda i pośladka prawego

-Stan po zabiegu operacyjnym i radioterapii w 2012r.

-wznowę w płucu prawym.

-stan po metastazektomii i chemioterapii w 2014r.

-wznowę w badaniu PET-CT, w okolicy płuca prawego i przy naczyniach biodrowych (19.12.2018r.).

-jatrogenne uszkodzenie pośladka prawego (ubytek tkankowy + zmiany popromienne: zwłóknienie i teleangiektazje).

-wadę wrodzoną ręki lewej - palce szczałkowe, upośledzające w znacznym stopniu zdolność chwytłą ręki lewej.

Biegli stwierdzili, iż stan zdrowia ubezpieczonej upośledza sprawności organizmu w stopniu powodującym okresową całkowitą niezdolność do pracy.

Biegli wskazali, że ubezpieczona w 2012r. była leczona operacyjnie i rtg-terapią w przebiegu mięsaka pośladka prawego. W 2014r. ubezpieczona była operowana z następującą chemioterapią z powodu zmiany przerzutowej w płucu prawym.

W wykonanym w dniu 19.12.2018r. badaniu PET-CT wykazano zmiany w płucu prawym i przy naczyniach biodrowych sugerujące z dużym prawdopodobieństwem kolejną wznowę choroby nowotworowej. W opinii biegłych ubezpieczona jest od daty wykonania badania PET-CT (tj. od 19.12.2018r.) okresowo całkowicie niezdolna do pracy.

Natomiast w okresie od 28.02.2018r. (data ustania poprzednio orzeczonej całkowitej niezdolności do pracy) powódka była częściowo niezdolna do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji z powodu choroby nowotworowej i współistniejącej: wrodzonej wady ręki lewej (granicznej z jej bezużytecznością). W tym czasie rozwijał się podstępnie proces nowotworowy, a podejrzane ognisko w płucu prawym zostało ujawnione w badaniu PET-CT z dnia 19.12.2018r.

W powyższej konkluzji biegli zgodzili się z wnioskiem biegłego z dziedziny chirurgii urazowej i ortopedii.

Biegli podkreślili, że ubezpieczona od maja 2018r. pracuje w firmie (...) na stanowisku asystenta ds. administracyjnych okazując się orzeczoną umiarkowanym stopniem niepełnosprawności z dnia 04.02.2009r. Tym samym, jak to wynika z badania lekarza medycyny pracy dołączonego do akt sprawy, pracuje na stanowisku odpowiednio przystosowanym do charakteru schorzeń, wykorzystując przywileje osoby niepełnosprawnej w stopniu umiarkowanym, i tylko w takich warunkach orzekana może pracować.

We wnioskach opinii biegli uznali, że ubezpieczona jest okresowo całkowicie niezdolna do pracy od 19.12.2018r. (data PET-CT) na okres do 18.12.2021r. Przyczyną jest schorzenie nowotworowe.

Zdaniem biegłych ubezpieczona była uprzednio niezdolna do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji od daty ustania poprzedniego świadczenia tj. od 01.03.2018r. do 19.12.2018r.

W opinii biegłej z dziedziny onkologii w tym czasie rozwijał się podstępnie proces nowotworowy, a więc nie nastąpiła taka poprawa w stanie zdrowia powódki, iż mogła ona wrócić do pracy na ogólnym rynku pracy.

-dowód; opinia biegłych k. 36-37 akt sądowych

Po zapoznaniu się z opinią wydaną przez biegłych pozwany organ rentowy zgłosił do niej zastrzeżenia, w których wskazał, iż pozwany nie podziela opinii biegłego ortopedy o częściowej niezdolności do pracy badanej. Podczas badania przez Komisję lekarską badana była aktywna zawodowo- pracowała od 06/2016 jako asystent ds. zapasów. Badana z zawodu sprzedawca oraz technik bezpieczeństwa i higieny pracy, nie pracowała poniżej swoich kwalifikacji.

Schorzenie onkologiczne było bez cech wznowy, ruchomość w stawie biodrowym P była zachowana. Brak było podstaw do orzekania dalszej długotrwałej niezdolności do pracy. Z opisu badania biegłego ortopedy nie wynika nasilenie dolegliwości w stopniu powodującym częściową niezdolność do pracy.

Chód badanej był dwunożny, naprzemienny, lekko utykający na kończynę dolną lewą, ruchomość w stawie biodrowym prawnym była dobra, w związku z tym brak było podstaw, aby orzekać długotrwałą niezdolność do pracy u badanej, pracownika umysłowego. Biegły ortopeda podaje, że przyczyną niezdolności do pracy badanej jest również wrodzona wada ręki lewej (palce szczątkowe). Jest to niezgodne z zasadami orzecznictwa lekarskiego, ponieważ wada ręki lewej jest niepełnosprawnością badanej, wniesioną do ubezpieczenia i schorzenie to nie może być brane pod uwagę przy ustalaniu uprawnień do świadczenia rentowego.

Biegły ortopeda rozpoznaje upośledzenie wydolności oddechowej badanej, chociaż brak dokumentacji potwierdzającej istnienie takiego upośledzenia. Biegły ortopeda nie jest kompetentny do stawiania takiego rozpoznania.

Odniesieniu do orzeczenia biegłych sądowych z dnia 20.02.2019 r. organ rentowy stwierdził, że biegli sądowi dysponowali nową dokumentacją medyczną, niedostępną podczas badania przez Komisję Lekarską - badaniem PET-CT z dnia 19.12.2018 r. na podstawie którego rozpoznano wznowę procesu nowotworowego w okolicy płuca prawego i przy naczyniach biodrowych, co uzasadnia orzeczenie całkowitej niezdolności do pracy.

Pozwany wniósł o ustosunkowanie się do powyższych zastrzeżeń przez wydanie opinii uzupełniającej, W przypadku nie uwzględnienia wniosku o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd uwzględnił wydaną przez biegłych opinię i uznał ją za wyczerpującą, poddającą wszechstronnej analizie stan zdrowia ubezpieczonej w odniesieniu do jej możliwości zawodowych.

Opinia biegłych została szczegółowo uzasadniona, a ponadto wnioski w niej zawarte nie nasuwały wątpliwości, co do ich trafności, zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego. Biegli są bowiem doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadały schorzeniom ubezpieczonego. Opinię wydali po zapoznaniu się z wszystkimi dokumentami leczenia przedłożonymi przez ubezpieczoną oraz po przeprowadzeniu stosowanego badania ubezpieczonej. Stanowisko swoje fachowo, logicznie i wyczerpująco uzasadnili, zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego.

Z opinii wszystkich biegłych wynika bezspornie, że w porównaniu z orzeczeniem o częściowej niezdolności do pracy z dnia 24.01.2014 roku, nie nastąpiła istotna poprawa w stanie zdrowia badanej, która uzasadniałaby orzeczenie, że niezdolność do pracy już nie istnieje. Z powodu choroby nowotworowej i współistniejącej: wrodzonej wady ręki lewej (graniczącej z jej bezużytecznością) ubezpieczona była nadal częściowo niezdolna do pracy, co stwierdził ortopeda opisując dokładnie wynik badania ubezpieczonej w swojej opinii, wbrew zarzutom organu rentowego. Od 19.12.2018r. , kiedy to w badaniu PET-CT wykazano zmiany w płucu prawym i przy naczyniach biodrowych sugerujące

z dużym prawdopodobieństwem kolejną wznowę choroby nowotworowej ubezpieczona stała się natomiast okresowo całkowicie niezdolna do pracy, jak zdecydowanie orzekli biegli, w tym biegły onkolog.

Biegli powołali się na bezsporny przecież w sprawie dowód w postaci wyniku wykonanego w dniu 19.12.2018r. badania PET-CT, który wykazał zmiany w płucu prawym ubezpieczonej i przy naczyniach biodrowych sugerujące z dużym prawdopodobieństwem kolejną wznowę choroby nowotworowej. Dlatego Sąd Okręgowy uznał za uprawniony wniosek biegłych, że ubezpieczona, wobec pogorszenia stanu zdrowia jest od daty wykonania badania PET-CT (tj. od 19.12.2018r.) okresowo całkowicie niezdolna do pracy.

Sąd Okręgowy uznał więc opinię biegłych sądowych za miarodajną dla oceny bardzo poważnego stanu zdrowia ubezpieczonej a dalsze prowadzenie postępowania dowodowego za zbyteczne i prowadzące do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania sądowego.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest prawo ubezpieczonej do renty z tytułu niezdolności do pracy. Spór stron w tej kwestii należy więc rozstrzygać w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych / t.j. Dz. U. z 2009 roku nr 153 poz. 1227/, a ściślej rzecz ujmując m.in. o treść art. 57 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresie składkowym lub nieskładkowym albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Podstawą przyznania renty jest ustalenie, że osoba dochodząca tego świadczenia jest niezdolna do pracy, a więc jest częściowo lub całkowicie niezdolna do wykonywania zatrudnienia, a po przesądzeniu tej przesłanki, czy posiada ona wymagany okres zatrudnienia i czy niezdolność do pracy powstała w odpowiednim okresie.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest zgodnie z ust. 3 cytowanego przepisu osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Oceniając stopień niezdolności do pracy należy, w myśl art. 13 wymienionej ustawy, uwzględnić stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, możliwość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Dokonując analizy stanu zdrowia ubezpieczonej przez pryzmat wszystkich wymienionych wyżej przesłanek, Sąd doszedł do przekonania, że występujące u ubezpieczonej schorzenia stanowią podstawę orzeczenia o niezdolności do pracy – częściowej i całkowitej w okresach wskazanych w opinii biegłych.

Jak z powyższego wynika ubezpieczona spełnia przesłanki uzasadniające przyznanie prawa do renty wymienione w art. 57 cytowanej ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, albowiem biegli lekarze sądowi w wyniku przeprowadzonego badania orzekli, iż ubezpieczona była nadal częściowo niezdolna do pracy od dnia 1 marca 2018 r. do dnia 18 grudnia 2018 r. oraz całkowicie niezdolna do pracy od dnia 19 grudnia 2018 r. do dnia 18 grudnia 2021 r.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, orzekając jak w wyroku.

W punkcie 2 wyroku Sąd orzekł o braku odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji na podstawie art. 118 ust 1 a ustawy emerytalnej bowiem biegli dysponowali nowym dowodem w sprawie, który ich zdaniem miał kluczowe znaczenie w sprawie w postaci wyniku badania PET-CT z dnia 19.12.2018 r.

SSO Ewa Milczarek